

Ese de dóve ori in septemana:
Joi-a si Dominec'a.

Pretiulu de prenumeratiune:

pre anu intregu . . . 6 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . 3 fl. v. a.
„ patrariu de anu . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre anu intregu . . . 9 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Correspondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de dreptulu: Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcopésca. Pentru publicatiunile de trei ori ce contieniu cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire garmond) tacs'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. éra mai sus 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretiulu publicatiuniloru se se antieip-

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

PARTE OFICIALA.

Nr. 241. Pres.

MIRONU

prin indurarea lui Dumnedieu dreptcredintiosu episcopu diecesanu alu bisericii greco-orientali romane in partile Aradului, Oradii-mari, Ienopolei si ale Halmagiului, precumu si in celea adnecate din Banatulu Temisiului;

Iubitului cleru si tuturor credintiosiloru din eparchi'a Aradului: daru si pace dela Dumnedieu Tatalu si dela Domnulu nostru Iisusu Christosu, impreuna cu salutarea Nóstra archierésca!

Dupace preabunulu vostru episcopu diecesanu, Preasantitulu Domnu Procopiu Ivacicoviciu, in lun'a Septembrie a anulu trecut 1873. fú redicatu la demnitatea de archiepiscopu alu Transilvaniei si de metropolitu alu romaniloru dreptcredintiosi din Ungari'a si Transilvani'a, ér prin acést'a scaunulu episcopescu alu eparchiei Aradului deveni vacantu: provedinti'a dumnedieésca, dupa sufragiulu reprezentantiloru acestei eparchie aprobatu de preasantitulu sinodu episcopescu alu provinciei nóstre metropolitane si intaritu preagratiosu de Maiestatea Sa cesarea si apostolico-regésca, prin ronduiél'a chirotonirei darului preasantu archierescu, Ne a chiamatu pre Umlinti'a Nóstra si Ne a pusu in scaunulu episcopescu alu eparchiei Aradului, spre a portá jugulu evangelicu alu pastoriei si alu guvernarii eparchiali.

Plecandune cu pietate si devotiune crestinésca la sarcin'a acést'a grea, — venimu a Vi anuncia voue tuturor, Iubitu cleru si poporu alu eparchiei Aradului: cá intru completarea normelor si ritualelor prescise la imbracarea darului preasantu archierescu, Noi astadi ca alesu, intaritu si chirotonitu episcopu alu eparchiei Aradului, prin mandatarulu Escelentiei Sale Inaltpreasantitulu Domnu metropolitu alu nostru fúramu introdusi solenelu in scaunulu Nostru episcopescu, si cu acést'a intraramu numaidecátu in functiune ca episcopu diecesanu alu Aradului.

Cu credintia firma in Dumnedieu, si cu incredere deplina in spriginirea Iubitului cleru si poporu eparchialu amu intratu in acést'a functiune grea, resoluti fórte: a lucrá cu tóta vertutea spre binele si folósulu eparchiei Nóstre, si a continuá in contielegere cu eparchiotii Nostri opulu maretu, ce s'a pusu in lucrare, candu biserica nóstra nationala se reconstitu pe bazele canonice depuse in statutulu organicu; dorindu Noi, ca in rezultatele salutarie ale archipastoriei Nóstre se potemu avé bucuri'a sufletésca, carea e unic'a adevrata remuneratiune a ostanelorulu unui archiereu.

Salutanduve dar', si imbratiusinduve parintesce Iubitu cleru si poporu eparchialu! ca noulu archipastoriulu alu

vostru ve chiamu la impreunare spirituala in iubire si contielegere, in aspiratiuni si conlucrare. Ve rogu: se ascultati si se urmati svaturile, invetiaturile si ronduelile, care ca archipastoriulu vostru din adevratu devotamentu catra binele santei nóstre biserici vomu se vi le impartasimu mai adese ori cu graiu viu séu prin scrisóre; ca asia in solidaritate se potemu promová binele eparchiei nóstre, si impreuna se ne potemu bucurá de fruptele credintiei, iubirei si ale sperantie crestinesci intru marirea lui Dumnedieu.

Recomendandune santelorulu vóstre rogatiuni, vi impartasimu tuturor binecuventarea Nóstra archierésca, si vi asecuramu nestramutat'a Nóstra iubire.

Datu in resiedinti'a Nóstra episcopésca din Aradu, la ¹⁵/₁₅ Februaru, 1874.

Alu Vostru voitoriu de bine episcopu:
Mironu Romanul, m. p.

PARTE NEOFICIALA.

Din Scrierile santului Ioann Gura de auru.

Omili'a 84 in Evangeli'a Stului Ioann.

Testu: Cap. 18. v. 37 — Cap. 19. v. 1 — 15.

Paciinti'a este ceva lucru demnu de admirare, ea lasa sufletulu ca se fia scutitu intr'unu limanu liniscitu si ilu apera contr'a valuriloru si venturiloru protivnice! Pentru aceea Cristosu ni-o si propune cu tóta oca siunea, cu deosebire in sa acum candu, trasu, stá inaintea judecatei. Candu a fostu dusu la Ann'a, a respunsu in tóta moderatiunea, si catra servulu ce-lu lovea preste obrazu, a vorbitu totu de atari lucruri, cari trebe se eschida tóta superbi'a din inim'a nóstra; candu de acolo a fostu dusu la Caiaf'a si de aci a venit la Pilatu, si asia a fostu storsu tóta nóptea, a aretatu continuu in totu timpulu acest'a aceea si afabilitate. Candu Judeii i strigá facutoriulu de rele, si acést'a nu o potu documentá, elu tace, candu in sa e intrebatu de Pilatu despre imperati'a sa, atunci respunde, cá pre elu se-lu instrueze si conduca la celu sublimu? Pentru ce in sa nu face Pilatu investigatiunea inaintea Judeiloru, ci merge cu elu de o parte in cas'a de judecata? Pilatu avea o opiniune inalta despre elu, si voia ca se erueze ceva cu acuratétia, fora de totu sgomotulu din partea Judeiloru. La cuvintele: *Ce ai facutu?* nimica respunde; asupra acelor'a, despre care Pilatu pretindea cu deosebire ca se auda ceva, se exprimá afirmandu cu cuvintele: *Imperati'a mea nu este din lumea acést'a*, adeca, ce e dreptu eu sum rege, totusi nu unu atare dupa cum ti-intipuesci tu, ci cu multu mai stralucitu. Prin acést'a si prin cele urmatóre, aréta cá lui nu-i se póte atribui nimicu reu, cáci cine dice: *Eu spre acést'a m'am nascutu si spre aceea am venit in lume, ca se marturisescu adevurul, acel'a aréta cá lui nu i se póte ascrie nimicu reu.* Prin cuvintele urmatóre: *Totu celu ce este din adevuru as-*

sculta versulu meu, voiesce a atrage pre Pilatu la sine, si alu escită spre atentiune. Déca cineva este iubitoriu de adeveru, bucurosu va ascultá la mine. Prin aceste pucine cuvinte totusi l'a atrasu intru atât'a in câtu a disu:

*Ce este adeverulu? Ci acum in momentu sta pre langa ce e mai urgentu, de óra-ce elu sciá, cà resolvirea acestei intrebari poftesce mai multu timp; pentru aceea voiesce ca pre Isusu se-lu scape de navalirea Judeiloru, deci ese afara si dice: *Eu nu aflu vina intru elu.* Observéza numai câtu de circumspectu se pórtá! Elu nu dice: Ce e dreptu elu a gresitu si e vrednicu de mórte, dara iertati-lu din caus'a serbatórei, ci mai antaiu lu-dechiara liberu de ori ce culpa, apoi se róga la multime cà de-si nu voru alu absolvá ca pre unu nepedepsitu, baremu din caus'a prasniciului, se-i ierte ca unui vinovatu. Pentru aceea continua: *Dara ve este obiceiuu ca se ve slobodiescu pre unulu la Pasci, deci voiti se ve slobodiescu pre regele Judeiloru? Atunci toti éra au strigatu dicendu: Nu pre acest'a ci pre Varava.* — O cugetu uritu! Ei ceru pre celu de unu gandu cu ei; pre cei culpabili i elibera, ér pre celu inocente demanda a se pedepsi! Acést'a de multu erá la ei regula. Tu insa privesce iubirea de ómeni a Domnului teu sub totu decursulu acestei scene. —*

Atunci a luat Pilatu pre Isusu si l'a batutu, probabile ca in câtvá se móie furi'a Judeiloru. Deóra-ce prin incercarile sale de mai nainte nu l'a potutu desface din manile Judeiloru, a cercatu ca celu pucinu prin aceea se derive ce este mai reu; a lasatu se-lu bata, a concesu tóte câte s'au intreprinsu, a lasatu a-lu imbracă in vestmentu de purpura si ai pune coróna, ca numai se imblândiesca mani'a loru. Din acelu motivu a scosu pre celu incoronatu cu spini la densii afara ca la privirea batjocuriloru ce i s'au facutu sè se lase de patim'a loru, si se-si arunce afara veninulu. Dar cum ar fi cutediatu soldatii a-lu bate déca nu ar fi fostu porunc'a locutienatoriului? Din complacerea catra Jidovi au facutu acést'a. Ei nu au avutu porunca dela Pilatu ca se mérga nóptea in gradina, ci pentru bani tóte le-au facutu, ce au doritu Judeii. Totusi facia de atâte si astfeliu de diverse atacuri Isusu a perseveratu in tacerea sa. Ce a facutu la pertractare, a facutu si acum; nu a respunsu nimicu. Tu insa nunumai se le consideri aceste simplu, ci le pastredia pentru totdeun'a in inim'a ta, si candu vedi pre regele lumii si alu angeriloru batjocoritu prin cuvinte si fapte din partea soldatiloru, si tóte aceste suportandu-le cu tacere, atunci cerca alu imitá in lucru. Pentru-cà Pilatu l'a numitu regele Judeiloru, i-a aruncatu vestmentulu de batjocura. Dupa aceea lu-scóse afara si dise:

*Eu nu aflu nici o vina intru elu! Isusu a esitu afara cu coron'a de spini pre capu, dar nici acést'a a imblanditu furi'a loru, ci mai multu strigau: *Restignesce-lu restignesce-lu pre elu!* Candu a vedintu asiadara Pilatu cà tóte sunt desierte, dise loru: *Luati-lu voi si-lu restigniti pre elu!* De aici resulta, cà si cele de mai nainte densulu, numai din caus'a furiei loru, le-a concesu, càci elu singuru dice: *Eu nu aflu vina intru densulu!* Uita acum, in ce modu variu 'lu apara judecatoriulu, cum lu-dechiaru mereu liberu de culpa, insa asupra acestoru cani n'au influintiatu nici câtu de pucinu! Cuvintele: *Luati-lu si-lu restigniti voi pre elu,* sunt cuvinte ale unui'a, care nu lucra din convingere ci necesitatu la comiterea unei fapte neiertate. Ei l'au dusu pre elu la Pilatu, ca din partea acestui'a se fia dejudecatu: ci s'a intemplat contrariulu; dupa judeciulu locutienatoriului, elu erá se fia absolvatu; aici rusinati strigara:*

*Noi lege avemu si dupa legea nóstra trebue se móra, càci pre sine fiulu lui Ddieu s'a facutu. Pentru ce totusi la cuvintele: *Luati-lu si-lu judecati dupa legea vóstra,* a-ti disu:*

*Nóue nu ne este iertatu a omóri pre cineva, si aici éراسi ve luati refugiulu la legea vóstra? Considera numai a cus'a: *Elu s'a facutu pre sine insusi fiulu lui Ddieu!* Este dóra crima cà acel'a, care face lucrurile fiulu lui Ddieu, se numesce pre sine fiulu lui Ddieu? Insa ce dice Cristosu? La tóte aceste cuvinte, ce i le aruncau, elu tace si implinesce cuventulu profeticu: *Elu nu si-deschide gur'a sa* ¹⁾. La cuvintele: *Elu s'a facutu pre sine fiulu lui Ddieu,* pre Pilatu lu-cuprinde spaima si se teme ca nu cumva cele dise se fia adeverate, si elu va deveni facia de densulu unu judecatoriu nedreptu. Judeii insa ilu cunoscú din faptele si cuvintele sale ca pre fiulu lui Ddieu, si totusi nu se infioréza, ci omóra pre acel'a, pre care trebuiau se-lu adoreze. Pentru aceea Pilatu nu intréba altulu: *Ce ai facutu?* ci de frica incepe investigatiunea dela inceputu si dice: *Esti tu Cristosu?* Elu insa nu raspunde. Pilatu audise deja: *Spre aceea m'am nascutu si pentru aceea am venit in lume. Imperati'a mea nu este din lumea acést'a,* drep tu aceea elu avé sè se opuna Judeiloru si ei l'ar fi datu liberu, insa acést'a nu a facutu, ci a concesu maniei Judeiloru. Deóra-ce insa Jidovii, in totu modulu erau adu si la tacere, asia ei au indreptatu cuventulu loru asupr'a unei crime de statu si dicu:*

Elu se face pre sine rege si se opune Imperatului. Elu trebuie acuma ca se fia cercetatu cu ameruntulu, déca cumva nesuiesce dupa domnia, séu cerca a alungá pre imperatulu din Imperiulu seu. Ci investigatiunea nu a avutu locu; togmai pentru aceea Isusu nu raspunde deóra-ce elu sciá, cà cu tóte intrebarile sale nu are nimicu asupr'a sa. La acést'a se mai adauge cà Isusu, care poté a pune inainte ca martori faptele sale, nu avé a invinge prin cuvinte nici a se aperi. Ba si prin tacerea sa a aretatu, cà elu suferé de buna voia. In ce óra elu tacu, Pilatu i dise:

*Au nu scii cà potere am sè te restignescu? Vedi cum se condamna elu inainte? Déca totulu depinde dela tine pentru ce nu slobози pre acel'a intru care nu ai afluatú vina? Dupa ce asiadara insusi Pilatu a adusu sentintia chiar asupra sa, Cristosu dice: *Pentru aceea celu ce m'a datu tie, mai mare pecatu are,* si aréta cu aceste cuvinte cà si Pilatu s'a facutu vinovatu pecatului. Dupa aceea surpa superbi'a si aroganti'a lui cu cuvintele: *Nu ai avé nici o potere, de nu ti-ar fi data tie de susu;* prin ce dà a intielege cà acestu evenimentu nu este indiferentu si de tóte dilele, ci cà are unu scopu si cauza plina de secrete. — Ca insa la audirea cuventelor: *De nu ti-ar fi data tie de susu,* se nu cugete Pilatu cà elu este liberu de tóta culp'a, asia dice: *Pentru aceea celu ce m'a datu tie, mai mare pecatu are.* Ci déca lui Pilatu i a fostu data poterea, atunci nici elu nici Judeii au vina? Acést'a, este o obiectiune vána, càci a dá aici insémna atât'a câtu a concede, adeca ca cum s'ar dice: Ddieu a lasatu sè se intemple, dar pentru aceea voi nu sunteti goi de reutate. Pilatu a fostu consternatu prin aceste cuvinte, si a recunoscutu ecuitatea apararei, pentru aceea a si cercatu ca se-lu absolveze. Ci Judeii ér strigara: *De ilu vei slobodi, nu vei fi prietenu Cesarului!* Deóra-ce prin provocarea la lege nu-i au potutu pune asupra vina, asia ei se provóca in modu malitosu la legea civile si dicu: *Totu celu ce se face pre sine Imperatu stá impropriu a Cesarului.* Unde a pasitu elu ca domnitoriu? prin ce ve poteti documentá píra? Are elu vestmentu de purpura? Diadema? Suita imperatésca? Soldati? Au nu a amblatu totu singuru cu 12 Invetiacei? Nu a fostu in tóte neinsemnatu? in nutrementu, imbracamente, locuintia? Totusi o ce ne rusinare si frica netimpuria! Pilatu a cugetatu cà e pericu-*

Iosu a desconsideră o atare invinuire, pentru aceea, ese afara, ca candu ar voi a investigă lucrulu. Acést'a au se insemne cuvintele că: *Au siediutu pre scaunu la judecata.* Dar elu nu face investigatiune, ci predă pre Isusu in speranti'a că i va misică spre compatimire. Cumca elu a facutu aceste din acelu propusu, vei pote vedé din cuvintele: *Éta Imperatulu vostru!* Dar dupa ce ei au strigatu: *Restignesce-lu pre elu,* asia elu éra dice: *Au restignivoiu pre Imperatulu vostru?* Ei insa strigara: *Noi nu avemu Imperatu afara de Cesariulu!* Singuri ei s'au invescu cu pedepsa; pentru aceea Ddiu ii-a si parasitu, căci mai antaiu s'a subtrasu de sub guvernarea si conducerea lui. Deóra-ce cu unanimitate l'au lapedatu de a fi imperatulu loru, asia Ddiu ii-a lasatu că se cada sub insasi sentinti'a loru judecatorésca. In totu casulu cele dise ar fi fostu suficiente ca se linistésca turbarea loru, ci ei s'au temutu că densulu dupa absolvarea sa éراسi vá aduná poporulu in giurulu seu. Ca numai acést'a se nu se intemple, au facutu totulu, căci infricosiata este poft'a de domnie (egemonia), infricosiata si ruinatoria de sufletu! Pentru aceea ei nu au mai bagatu pre Pilatu in séma, căci acést'a, voiá — in cătu se póte prin cuvinte numai ca se-lu slobóda; dar ei nu au concesu, ci strigara: *Restignesce-lu pre elu!* Si óre pentru ce au cercatu a-lu omorí togmai intru acestu modu? Pentru că acést'a este feliulu mortii celu mai infamu. Din frica că amintirea lui va durá si mai apoi, cérca alu impovorá cu o pedépsa marcata, cu afurisanía (execratio) deóra-ce ei nu cunoseu că *adeverulu trage castigu din obstacule.* Că densii de acést'a s'au temutu, vei cunósce din cuvintele ²⁾: *Audit-am că acestu insielatoriu ar fi disu: Dupa trei dile éراسi me voiu sculá!* Pentru aceea tóte le-au pusu in misicare, numai ca se-lu desonoreze pentru timpurile posterióre. *Restignesce-lu pre elu!* strigá neintreruptu o multime selbatica corupta de atestatatorii sei! —

Aceste nu numai le vomu cetí, ci in inimi vomu contemplá coron'a de spini, vestmentulu, trestí'a, loviturile cu toiage, bataile si scuiparile in obrazu si batjocurile. O atare tractare necontentita este destoinica, ca se sufóce tóta mani'a. Candu suntemu, defaimati, candu trebue se suferimu in modu nejustu, atunci continuu se dicemu: *Nu este mai multu servulu de cătu Domnulu,* se cugetamu la tóte cele dise de catra Judei, cari ei le afirmau despre densulu in turbarea loru: *Dracu ai, esti Samaritu, cu Belzebubu scoti dracii.* Tóte aceste le-a suportatu elu, ca noi pasindu in urm'a lui, se putemu suferi cu pacientia hulele. Cele mai mari batjocure si ocări nunumai le-a suferitu, ci a facutu totulu ca pre aceia, cari au lucratu atari se-i salveze si se-i elibereze de pedepsele ce i amenintiá. Spre saltea loru a transmisu la densii pre apostoli, si tu ii audi dicendu: *Noi scimú că o-ati facutu din nesciintia.* ³⁾, cu cari cuvinte a voitu a-i atrage si misică spre pocaintia. —

Asia vomu face si noi, cu cari prin nimic'a se impaca Ddiu asia usioru, de cătu prin amórea de inimi si binefacere catra calumniatori. Déca te calumniéza cineva atunci nu te uitá la densulu, ci la demonulu, celu ce l'a stimulat, indrépta-ti mani'a asupra acestui'a (demonu) ér facia cu celu portatu de demonu, aibi compatimire! Că déca mintiun'a ese dela diavolulu, atunci cu atátu mai vertosu mani'a cea zadarnica. Déca vedi că cineva te defaima, cugeta că diavolulu lu-stimuléza la aceea, deóra-ce *defaim'a (batjocura) este lucru necrestinu.* Déca crestinulu, care ar trebui se planga, si care a auditu: *Vai voue, cari rideti,* totusi batjocoresce, defaima si turbéza, — nu merita ca erasi se-lu hulesci, ci ca se fia deplansu. Si Cristosu a fostu fórté intristatu pentru Iuda.

²⁾ Math. 27. 63.

³⁾ Fapt. 3. 17.

Tóte aceste o sè le urmarimu in ambletulu nostru, căci in casu candu nu facemu acést'a, indesiertu am venit in lume, séu mai multu spre stricatiunea nóstra, căci credinti'a nu ne póte conduce in ceru, ci face ca aceia, cari prelanga tóta credinti'a ducu o viétia rea, mai cu séma sè se pedepsésca, deóra-ce stà scrisu: *Celu ce a sciutu voi'a Domnului, si totusi nu-o a facutu, va fi batutu multu* ⁴⁾, si mai de parte: *De nu asiú fi venitu si nu le-asiú fi vorbitu pecatu nu ar avé* ⁵⁾. Cu ce ne vomu escusá candu aflandune in laintrulu palatiului regescu suntemu invredniciti de a vedé sanctitatea, a participá la misteriele cele santificátore, si totusi ne facemu mai rei, decâtu paganii, cari nu se bucura de tóte aceste? Déca paganii, pentru o gloria vana, au documentatu atát'a sapiintia a vietii, cu cătu mai multu trebue se ne deprindemu noi in tóta virtutea ca se avemu gloria inaintea lui Ddiu. — Ci precum sunt infocati cei cuprinsi de friguri, asia ne mistuimu de unu anumitu focu, nu suntemu nici candu lasati in pace din partea pofteloru ci totu mai multu trasi spre mania. — Déca asiú si aflá intre ai nostri despretiuitori de cele pamentesci, totusi vedu pre altii jacandu in catenele poftei de resbunare si invidiei, si este greu a descoperi o conduita usióra a vietiei. *)

Se cugetamu numai ce reu mare este invidi'a si cum orbesce ochii sufletului celui cuprinsu de densa, contra salvarei proprie. Precum cei infuriati (turbeti) une-ori arunca cu pumnariulu asupra-si, togmai asia facu si invidiosii, privindu numai la stricatiunea celui invidiatu si asia si-punu in jocu saltea. Atari suntu mai rei decâtu animalele, cari nu se arméza contra nóstra dupa ce s'au saturatu, dar acesti'a tractéza pre binefacatorii loru ca inimi. Demonii au o ura neimpecata contra nóstra ci pre asemenii loru nu-ii asediéza, cei invidiosi insa nu au respectu nici de natur'a omenésca dar nici se crutia pre sine. Căci inca inaintea celor invidiati si-torturéza sufletele imflandu-le cu totu feliulu de nelinisciri si amaratiuni. Pentru ce, o omule, simtiesci durere pentru norocirea deaprópelui? Acésta patima este mai rea decâtu desfranulu, căci acést'a se marginesce la aceea ce deprinde, insa tirani'a invidiei a adusu in confusiune biserici intregi, si a devastatu rotogululu pamentului. Ea este mam'a omorului. Ce e dreptu tu nu ucidí acum, ci faci unu lucru mai inifricosiatu ca omorulu; tu te rogi ca fratele teu se vina in rusine, i puni de tóte partile curse, lu-retieni dela eseriare virtutei, te necagesci déca este placutu inaintea Domnului universului. Invidi'a nu te lasa se vedi aceea ce trebue se vedi, si asia face sufletulu orbu. Epidemi'a densei, carea este plina de lingusiri, a umplutu pamentulu de rele, prin deus'a tribunalele sunt pline de incriminati, din caus'a densei se nasce ambitiunea, amórea de bani, poft'a de domnire, superbi'a prin dens'a sunt pline căile de lotri mările de pirati, din caus'a densei furiéza genulu omenescu contra sa. —

Acést'a vine de acolo că noi nu voimu a primi remedie, ce ni le ofere scriptur'a, ci suntemu indiferenti, si ca si candu ne am fi adunatu numai spre a petrece timpulu. Déca cinev'a are o rana, si pune pre dens'a alifia, insa aceea nu o léga cu atentiune, ci ran'a o espune apei, pulherei, arsitiei si altoru influentie rele, asia reulu se maresce, dar nu in urm'a debilitatii medicamentului, ci in urm'a nesocotintiei proprie. —

⁴⁾ Luc. 12. 47.

⁵⁾ Io. 15. 21.

*) Despre patim'a si pecatulu Invidiei Stulu I. Gura de aur a tratatu si specialu, dar cu deosebire la locuri bine venite o a combatutu si aretatu intru tóta golatatea.

Ca aceste sè nu se întemple se fimu pucinu mai circumspecti si dupa ce ni-am redicatu ochii la ceriu, se privimu si in morminte; si pre noi ne ascèpta acelu sfersitu, si noi avemu se facemu acèsta cale, si dóra de multe ori înainte de apropierea noptii. Baremu de nu am trece aceste cuvinte, luandu de aci midilóce suficiente spre ajungerea vietii eterne, ca acolo cu incredere se vedemu pre Domnulu nostru Isusu Cristosu, carui impreuna cu a Tatalui si Spiritului santu se-i fia glori'a, domnirea si onóra in eternu Aminu!

Sibiu, 1874.

Greg. Pletosu,
clericu curs. III.

VARIETATI.

 „Table mari de parete din istoria naturala a animalelor sugatorie,” edate de D. Iuliu Spreer, proprietariulu libreriei lui S. Filtsch in Sibiu 1870.

Le recomandam aceste table cu deosebire DDLoru invetiatori, caci sunt gatite fórte elegantu si cu tectu romanescu.

(§§) *Bibliografia*: Au esitu de sub tipariu: „Legile bisericesti in modu extractiv si splicativu: I. Direptariulu (Pravil'a), II. Nomocanonulu, III. Canónele st. Parinti singulari si IV. Epistótele sinodului africanu, — culesse de Meletiu Dregheciu, protopresviterulu Temisiorii. Recomandam DDLoru preoti si laici cari voiescu cu succesu a participá in afacerile bisericesti, sè-si procure acèsta carte atât de pretioasa in felulu seu.

□ (*Avisu bibliograficu.*) Cei ce dorescu a-si procurá „*Instructiunea pentru invetiatori la tractarea cartiloru scolastice de Basiliu Petri*”, binevoiésca a se adresá, incungirandu librariile speculante, deadreptulu la autoriu in Sibiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben), tramiendu prin asemnate postale câte de unu esemplariu 50 cr. v. a., dupa primirea caror'a cartea se va espedá franco.

† (*Necrologu*) Preotii: *Sav'a Giurgiu* parochu in Covasintiu, *Stefanu Popoviciu* parochu in Agrisiu, *Teodoru Popoviciu* parochu in Drautiu, *Pavelu Miocu* si *Pavelu Tabl'a* ambi parochi in Ohab'a-torgaci, *Nicolau Murariu* parochu in Tierneteazu, *Petru Costea* par. in Buhani si *Teodoru Dronc'a* par. in Rosi'a au adormitu in Domnulu. Fia-le tierin'a usióra!

Post'a Redactiunei.

Dlu B. in Aradu, si Ioanu de langa tiermurii Muresiului. Nu avem lipsa de aparari contr'a insinuariloru deja atât de indatinat.

Dlu M. D. in T. Notariulu comitetulu parochialu din Ghirocu face ce i place; dar de responsabilitatea pentru neimplinirea celoru preserise in partea oficiala a Luminei cu greu va poté scapá chiaru si pe langa intrevinerea datatoriloru de svaturi.

Dlu I. A. advocatu in Aradu: Dlu redactoru a respectivei foi imparte reputatiunea dupa informatiunile ce le are cu gramad'a. Tóta intrevinerea e de prisosu.

Dlu I. C. absolutu Teologu: Nu cumva esti si DTA unulu din „Lapedaturile” Teologiei ce-le cresce redactorulu Luminei? Superioritatea bisericésca ni este unic'a controla.

Dloru Castor si Pollux langa Muresiu: A aparutu deja in Albina, si noi nu le putem publicá nici pentru aceea, caci partid'a nationala in conferinti'a sa mai de aprópe s'a indignatu pentru publicare.

Concursu.

1

Pentru statiunea invetiatorésca din Comun'a Parhid'a, protopresviteratulu, Luncii se escrie concursu:

Emolumintele sunt:

1. 1/2 sesiune de pamentu de clasa 1.
2. 12 cubule de bucate in grauntiu.
3. 2 stangeni de lemne si paie de incalditu scól'a. —
4. In bani gat'a 40 fl. v. a. si accidentiile cantorale.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorescu, sunt pofiti de asi tramite recursurile loru pana 1. Martie c. v. in care di se va tinea si alegerea avendu recursurile adresate Comitetulu parochialu ale tramite protopopulu tractualu in Oradea-mare.

Datu in Parhid'a 3. Faurariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu.

Cu tipariulu lui Stefanu Gyulai. — Proprietatea si editur'a diecesei aradane. — Redactoru respundictorii: **Iosifu Goldisiu.**

CONCURSU

2

pentru statiune invetiatorésca devenita vacanta din comun'a Cinteiu protopresviteratulu Chis-Ineului cu care sunt incopciate urmatóarele emoluminte:

1, in bani gat'a 140 fl.

2, pentru cuartirulu scólei 6 "

3, pentru 12, cubule de greu a 10 fl. 120 "

4, pentru 6, cubule de malaiu a 6 " 36 "

5, 8 orgii de lemne din care este ase incaldi si scól'a: 30 centenari de fenu in natura; cortelu liberu si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acèsta statiune sunt avisati pana in 3. Martiu a. c. st. v. candu se va tinea si alegerea a-si trimite recursurile adresate catra comitetulu parochialu la subscrisulu inspectoru scolariu, pe langa testimoniu ca sunt absoluti pedagogi, ca au absolvatu 3. Clase normale, testimoniu de qualificatiune si atestatu despre purtarea morala; — Era pana la diu'a alegerii in vre-o duminica séu serbatóre a-se presentá la S. Biserica de a-si aretá desteritatea in tipicu si cantarile rituali.

Datu in Comlousiu (O.-Sz.-Anna) in 27. Ianuariu 1874.

In contielegere cu comitetulu parochialu **Constantinu Popoviciu**, insp. scol.

CONCURSU

2

pentru parochi'a din Draganesci, comitatulu Bihorului protopopiatulu Meziadului, care stá din 55 numere.

Emolumintele sunt: pamentu de 12 cubule semanatura si stótele indatinat.

Doritorii de a ocupá acèsta parochia sunt avisati ca recursurile loru intocmite conformu statutulu organicu, pana in 24. Fauru candu va fi si alegerea se le trimita la subscrisulu in Baitia (Rézbánya).

In contielegere cu comitetulu parochialu **Petru Sabau**, protopopulu tractualu.

Concursu.

3

Prin mutarea preotulu Ioanu Vusdea, parochi'a din Zimbru devenindu vacanta, pentru deplinirea ei se escrie concursu pana la 17 Februaru a. c. in carea diua va fi si alegerea. Recurentii au a-si tramite recursurile lor P. O. D. protopresviteru in Ienopolea (B.-Jenő).

Emolumintele acestei parochie sunt: 1/4 sesiune de pamentu, biru dela 120 de case, stótele indatinat si cuartiru cu gradina.

Zimbru, la 6 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Constantinu Gurbanu**, protopresviteru.

Concursu

3

pentru deplinirea parochiei vacante din Rosi'a in protopresviteratulu Ienopolei, cu carea sunt impreunate 1/2 de sesiune pamentu aratoriu, biru dela 100 de case, stótele indatinat si cuartiru cu gradina, — prin acést'a se escrie concursu pana la 10 Februaru a. c. in carea diua va fi si alegerea. —

Recurentii sunt avisati in acestu restimpu a se presentá odata la biserica de aici'a, era recursurile instruite cu cele necesarie a le subterne P. O. D. Protopresviteru tractualu la Ienopolea (Borosjenő).

Rosi'a, la 1 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Constantinu Gurbanu**, protopresviteru.

Concursu

3

pentru deplinirea parochiei vacante din Buhani cu carea sunt impreunate 1 sesiune de pamentu aratoriu, biru parochialu dela 80 de case, stótele indatinat si cuartiru bunu cu gradina, — prin acést'a se escrie concursu pana la 14 Februaru a. c. candu va fi si alegerea. Recurentii sunt avisati in acestu restimpu a se presentá odata la biserica de aici'a, era recursurile instruite cu cele necesarie a le subterne P. O. D. protopresviteru tractualu la Ienopolea (B.-Jenő).

Buhani, la 6 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Constantinu Gurbanu**, protopresviteru.